

Jedličkův ústav v Liberci slaví 100 let od svého založení

Součástí oslav libereckého Jedličkova ústavu bylo i vystoupení tamní hudební kapely „Rachot Band“

Foto: Zdeňka Jechová

Liberecká „Jedličkárna“ na sto let určitě nevypadá. K dnešní tváři dospěl ústav pro lidi s nejrůznějšími typy postižení skrze bohatou historii. Hned na začátku své existence patřil tehdejší Domov pro zmrzačené k nejmodernějším ústavům v Evropě. Po první světové válce sloužil zejména válečným invalidům a v dalších letech se do něj opět vrátili nemocné děti.

Postupně začaly v prostorách ústavu vznikat i učební obory a mladí lidé měli šanci vyučit se i řemeslům jako mechanik, švec či brusič. Pak zařízení prošlo různými změnami, v roce 1945 se stalo pobočkou Jedličkova ústavu v Praze a jeho rozvoj pokračoval zejména v šedesátých a devadesátých letech minulého století. Ústav se stal otevřeným a vstřícným místem, kde se klientům poskytují individuální služby. Jak říká dnešní ředitel Jedličkova ústavu Mgr. Vladimír Ptáček: „Cílem nás všech je naučit zdravotně postižené stát na vlastních nohou za podpory, která se v posledních letech zaciluje ke konkrétním potřebám. Posilujeme tak sebedůvěru ve vlastní sílu každého jedince už třeba tím, že jej učíme pohybovat se v neznámém prostředí samostatně a statečně“.

Oslavy probíhají od začátku roku

U příležitosti sta let „Jedle“ připravili zdejší zaměstnanci řadu akcí. Už začátek

roku byl ve znamení zajímavého odborného semináře. Následoval ples pro bývalé a současné zaměstnance, kde na 150 účastníků potvrdilo, že jde o opravdu velkou rodinu.

S jarem přišla doba sportování a turnajů v odvětvích, která zvládnou hravě i lidé na vozíčku. Místní Sportovní oddíl Jedlička je velmi aktivní.

„Překvapil nás také zájem lidí, kteří přišli na Tvořivý den v Centru denních služeb,“ říká Zdeňka Jechová, vedoucí Domova pro osoby se zdravotním postižením – Domu E. „Máme totiž i své vlastní výtvarné dílny, kde šikovné ruce našich klientů malují na hedvábí, tvoří nádherné barevné obrazy a vyrábějí keramická díla. Takový anděl muzikant anebo domky našišato jako z pohádky mají opravdu své kouzlo a duši. Mnohá díla jsou k vidění na dalších doprovodných výstavách ve městě Liberci.“

Řadě lidí na vozíčku se podařilo z Jedličkova ústavu odejít do vlastního bydlení poté, co se v ústavu naučili základním dovednostem pro život. „O tom všem na našich akcích informujeme a těší nás zájem i podpora lidí, kteří se mnohdy diví, co všechno jsou naši klienti schopni zvládnout,“ doplňuje Zdeňka Jechová.

„A my jim na to říkáme – chce to sílu, odvahu a vytrvalost. O to větší je pak naše radost, když mladý člověk přechod do běžného života zvládne.“

Maraton akcí, které doprovázejí oslava sta let existence Jedličkova ústavu v Liberci, korunoval zářijový celodenní program s názvem „Sto let na Lužické“. Představila se v něm hudební kapela Rachot Band, písničkář Jan Kryl, liberecké kapely, ale třeba i zajímavý projekt s názvem Živá knihovna. Prodávaly se výrobky klientů z výtvarných dílen a jako upomínky byly k dispozici malé sazeničky jedličky.

„Účastníci akce zde neviděli žádnou stoletou unavenou stařenku, ale zařízení, které má chuť a elán jít dopředu rychlým krokem mladice,“ uzavírá Zdeňka Jechová.

Kontakt a další informace: Jedličkův ústav, příspěvková organizace, Lužická 920 / 7, 460 01 Liberec 1 – Staré Město, tel.: 485 218 111, info@ju-lbc.cz, www.ju-lbc.cz.

(di)

JÚ Liberec, Dům E Foto: www.ju-lbc.cz